

STIRBER LAJOS

A KOMÁROMI KAMARAZENEKAR NAGYSZABÁSÚ HANGVERSENNYEL ÜNNEPELTE FENNÁLLÁSÁNAK 50. ÉVFORDULÓJÁT

„Önmagát becsüli meg minden nemzedék azáltal, hogy tudomásul veszi: a világ nem vele kezdődött.”

(Sütő András)

2016. október 8-án a közönség már a hangverseny kezdete előtt negyed órával zsúfolásig megtöltötte a Tiszti Pavilon dísztermét, és már a színre vonuló zenekart vastappsal fogadta.

A hangverseny nyitányaként – a zenekart megalapító hegedűművész, tanár, zeneszerző – Dobi Géza Romanesca c. kompozíciója zendült fel a zenekar jelenlegi művészeti vezetője s egyben karmestere, Medveczky Szabolcs vezényletével. A fokozatosan elcsendesülő vastaps után a kivetítő vászonnál Dobi Géza szólt a jelenlévőkhöz, idézte fel néhány percben az elindulás mozzanatait. Ezután – mint a zenekar első fellépésén is – Dráfi Mátyás Jászai-díjas érdemes művésziünk énekelt három magyar népdalt Dobi Géza feldolgozásában.

Ezt követően az együttes fenntartói – a Komáromi Városi Művelődési Központ (VMK) és Művészeti Alapiskola (MAI) igazgatója, Varga Anna és František Petr – mondtak köszöntőt, és ismertették röviden a zenekar 50 éves életútját, majd folytatódott a hangverseny.

A jellegzetes mosolyával színre lépő Török Ferencet – aki Komárom szülötte, Dobi Géza egykori növendéke, hegedűművész, a pozsonyi Konzervatórium hegedű- és kamarazene tanára, a 40 éve világjáró Moyzes Vonósnégyes tagja –, a Komáromi Kamarazenekar 15 éven át tartó művészeti vezetőjét köszöntötte nagy tapsal a publikum. Világjáró művésziünk J. S. Bach két hegedűre írt d-moll versenyt BVW 1043 játszotta Boris Borsányival, aki szintén városunk szülötte, a pozsonyi konzervatórium tehetséges-ígéretes növendéke. Megható volt látni és hallani a két „komáromi” és a zenekar művészi összjátékát. Előadásukat – csakúgy, mint a Pesten élő, de Berencs szülötte Kazán Péter W.A. Mozart A-dúr klarinétversenye, K622-

Agadio tételének csodálatosan szép, lélekkel teli előadását – hatalmas tapsal köszönte meg a közönség. A zenekar Medveczky Szabolcs vezényletével mindkét esetben remekelt.

A következő zenemű a Medveczky Szabolcs – Erkel Ferenc Hunyady László című operájának dallamaiból szőtt Hunyadi sirató című zenekari átirata volt. Ezt a kompozíciót az ifjú budapesti karmester Bolyky Zoltán – aki három éven át dolgozott a Komáromi Kamarazenekarral – dirigálta, stílusosan, a töle megszokott pontossággal. Az ő teljesítményét is nagy taps kísérte. A hangverseny első felének záró száma az ifjú zeneszerző, S. Halász Károly Világok c. opuszának Belső világ és Otthon c. tétele volt. Szerzeményét maga a szerző dirigálta, a szólókat Medveczky Horváth György (hegedű), Boris Borsányi (hegedű), Hegedűs Béla (mélyhegedű), Weisz Péter (gordonka) játszották. A nagyérdemű az újszerű és érdekes kompozíciót örömmel és nagy tetszéssel fogadta; a szerzőt visszatapsolta.

Ugyan nem zenei, és mégis szép ünnepi percek következtek. A Komárom polgármestere által adományozott díszokleveleket és emléklapokat dr. Knirs Imre alpolgármester kezéből vehették át a kamarazenekar alapítói, segítői. A jelenlévők megtudhatták, hogy a zenekar-alapítás ötlete 50 évvel ezelőtt a Csemadok vezetőségében merült fel. Éppen ezért a díszoklevél átvételére elsőként a Csemadok akkori két lelkes vezetőségi tagját, Köles Vincét és Stirber Lajost szólították, azokat, akik (anno) felkérték Dobi Gézát, a „zeneiskola” ifjú hegedűtanárát: vállalja el egy vonós-kamarazenekar művészeti vezetését. Miután a tanár úr igent mondott, ők hárman kezdték el a majdani zenekari tagok toborzását; alapították meg a Komáromi Kamarazenekar elődjét, a Komáromi Csemadok Alapszervezete és a Művészeti Népiskola Kamarazenekara néven (20 éven át) muzsikáló együttest.

A továbbiakban a koncerten jelenlévők egy perces néma csennel adóztak

azok emlékének, akik ezen a gyönyörűsége ünnepségen már nem lehettek jelen. Dobi Géza, Rác László, Anton Zemiansky és Tarics János hozzátartozói In memoriam díszoklevelet kaptak. Csakúgy díszoklevelet kaptak az egykori és jelenleg is muzsikáló zenekari tagok, az est karmesterei, de a zenekart támogatók is.

A szünetet követően, a hangverseny műsorának összeállítói az utóbbi időszak (2010–2016) nagy sikert aratott koncertjeinek műsoraiból válogattak. J. Haydn A patikus c. operájának nyitányát Medveczky Szabolcs vezényelte. P. I. Csajkovszkij Elégia c. jellegzetesen romantikus művét a Kossuth-díjas Medveczky Ádám – Medveczky Szabolcs édesapja – vállalta. Avatott keze alatt a zenekar kitűnőre vizsgázott; a „mester” is megtapsolta az együttest; neki pedig hosszan tartó állótapssal fejezte ki köszönetét az élményért az est hálás közönsége.

A „klasszikus” zenekari muzsika után üdítőleg hatott a váltás: Medveczky Szabolcs Szép Magyarországnak c. dalának Farkas Mónika kellemes szoprán hangján, zenekari kísérettel való előadása, s csakúgy a kortárs szórakoztató zene világából elhangzó további két kompozíció, kiváltképp az utolsó, Medveczky Horváth Györgyi – a zenekar koncertmestere – csodálatosan szép szólójával. Az állva tapsoló közönség vastapsa a ráadás számot is „kiprovokálta”: a zenekar – a mindvégig szívvel-lélekkel dirigáló Medveczky Szabolcs vezényletével – J. Strauss: Piccicato polkáját játszotta el a publikum nagy örömeire.

Amit a nagyérdemű közönség hiánynyolt: a város részéről (kulturális szakosztály? kulturális bizottság?) egy-egy szál virág az est szolístái és karmesterei részére. Sokan úgy érezték, ez az aktus még inkább emelte volna az ünnepi est fényét.

A zenekar 50 éves tevékenységéhez gratulálunk, és további sikeres munkát és fellépéseket kívánunk!